

[Weikop.]

går, er enig i, at han vil kunne foreslå ændringer til lukkeloven, uanset om den som helhed skal tages op til behandling.

Steen: Jeg anbefaler samtlige de til lovforslaget stillede ændringsforslag med undtagelse af ændringsforslag nr. 5 til § 2.

Jeg har under udvalgsarbejdet mødt megen forståelse både hos dette høje tings øvrige partier og hos den højtærede handelsminister overfor de ønsker, jeg fremsatte ved første behandling, og det påskønner jeg naturligvis.

Hvad angår tidspunktet for lukning om lørdagen, må jeg erkende, at der kan i dag, som der gennem tiderne har kunnet det, fremføres gode og værdifulde argumenter for begge synspunkter. Men mit partis overvejelser er altså resulteret i, at vi tilslutter os forslaget om at opretholde den lukketid kl. 14 om lørdagen, som nu har været gældende gennem en årrække. Vi gør det, fordi vi har den opfattelse, at den tilstand nu er indarbejdet, at man fra forbrugernes side har tilpasset sig dette, og der kan jo ikke for nogen, der har deltaget i udvalgsarbejdet og har haft lejlighed til at føre forhandlinger med repræsentanter for de direkte interesserede parter, være tvivl om, at det af alle, der har deres virksomhed knyttet til handelens forhold, ville blive betragtet som et meget beklageligt tilbageskridt, hvis vi nu gik bort fra den tilstand, der på dette område har været gældende gennem en række år.

Jeg beklager, at det ikke er lykkedes at nå til fuld enighed om spørgsmålet. Hvis partiet venstre i dag havde indtaget den stilling fortsat at holde på kl. 16 som det rigtige tidspunkt for lukning om lørdagen, skulle jeg ikke have haft nogen bemærkning at gøre herom, for — jævnfør hvad jeg allerede har sagt — der kan fremføres gode og værdifulde argumenter for begge synspunkter. Men jeg må sige, at det forslag, venstre stiller som ændringsforslag under nr. 5, efter min bedste overbevisning er et meget dårligt forslag. Det er et forsøg på at imødekomme til alle sider, men det er et forsøg, som forud er dømt til at skulle mislykkes.

Hvis man nu virkelig tænkte sig det gennemført — det er der nu ingen, der gør, men man kan jo godt gå ind i et sådant tankeeksperiment — og så begyndte at se sig om dér, hvor man er kendt, og spørge sig selv, hvordan det nu egentlig ville virke, ja, så er tilfældet det, at vi kan gå til sta-

tionsby efter stationsby landet over, hvor 2 eller 3 kommuner mødes, og hvor en vej eller gade, der efter de stedlige forhold er forretningskvarter, har butikker tilhørende den ene kommune på den ene side af vejen og den anden kommune på den anden side af vejen, og det vil i mange tilfælde være kommuner, hvor kærnen af bebyggelsen har en indstilling, politisk og på andre måder, medens den del af yderkommunerne, som er en meget begrænset del af en landkommune, kommunalt set vil have en anden indstilling, politisk og erhvervsmæssigt. Ingen kan bestride, at man således i mange tilfælde kan komme ud for, at butikkerne vil være lukket på den ene side af gaden og åbne på den anden side. Det vil være det mest oplagte udtryk for det, man har betegnet som lukkevivar, som det vil være muligt at tilvejebringe.

Jeg skal samle mit synspunkt deri, at ingen, der blot tænker spørgsmålet igen, vil være i tvivl om, at i sine virkninger ville dette forslag vise sig praktisk urimeligt og ville være så uholdbart, at det ville få en meget kort levetid, og derfor må jeg anbefale at stemme imod det.

Jeg ved vel, at det lyder godt — og det er jo også det, der har skullet spilles på: at det var det kommunale selvstyre, det gjaldt, men når det så kom til stykket o. s. v. . . . — hele musikken var der fra det ærede medlem hr. N. Chr. Christensens side. Jeg må erkende, at jeg i min naivitet og enfoldighed altid har opfattet kommunalt selvstyre sådan: den størst mulige frihed til at bestemme over sine egne forhold. Men enhver ved, at hvis man gennemførte venstres ændringsforslag, ville det betyde, at den ene kommune påtvang den anden kommune en ordning, som den ikke ønskede — det ville selve det konkurrenceforhold, der er livets realitet på trods af alle talemåder, simpelthen tvinge den til. Og forslagsstillerne ved det; derfor kunne de godt have ladet den musik ude af betragtning.

Vi er fra alle sider klar over, at der jo nok efterhånden — som tilfældet hidtil altid har været — vil rejse sig en række problemer i forbindelse med lukkeloven, og ligesom det ærede medlem, der talte for det konservative folkeparti, vil også jeg gerne sige, at vi er indstillet på, at sådanne problemer kan opstå, og vi er villige til at tage dem op til prøvelse, efterhånden som det måtte være rimeligt at gøre det; men jeg skønner, at på det nuværende tidspunkt vil det forslag, vi her gennemfører, stort